

РЕШЕНИЕ

№ 4278

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11070** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на А. Ф. К. и Н. Рахими срещу отказ за издаване на виза, вид „С“ от 8.4.2022 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], И..

Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е необоснован. Той е представил всички необходими документи за издаване на виза, а му е отказано с мотива, че е налице миграционен риск, което не е подкрепено с каквито и да е аргументи. Органът е приел, че са недоказани предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, но не е изложил аргументи в тази насока.

Заявената продължителност и цел на пътуването отговарят на чл. 8 от НУРИВОВР, както и чл. 13, ал. 2, б .“а“ НУРИВОВР. Отказът противоречи на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Като е цитиран чл. 10, ал. 1, т. 24 ЗЧРБ, органът не е посочил коя точно от предвидените в тази норма четири хипотези е имал предвид. Твърди, че органът, с оглед принципа на служебното начало, е следвало да постави своите въпроси към молителя с оглед изясняване на обективната истина. Такива действия не са предприети, с което са нарушени административнопроизводствени правила и са ограничени правата на жалбоподателя.

Ответникът –завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], И., моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че

отказът е законосъобразен.

Претендира разноси.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателят е подал заявление за виза „С“ на 3.8.2022 г. В заявлението е декларирал, че е неженен, студент, с адрес в А., К.. Посочил е, че желае да посети страната за периода 25.8.2022 г. – 13.9.2022 г. Като място за настаняване е посочил адрес в [населено място]. Към молбата е представил лични документи /паспорт и удостоверение за раждане/, самолетен билет, покана-декларация от А. А., гражданин на Великобритания с постоянен адрес в [населено място], извлечения от разплащателна сметка, както и лични документи на А. А.. Представено е и удостоверение за сключен граждански брак на жалбоподателя с Н. Рахими, на 23.2.2000 г.

Видно от писмо от Държавна агенция „Национална сигурност“, от 21.3.2023 г., от нея е изискано да представи становище относно процесното заявление за виза. Извършена е съгласувателна процедура като в резултат на извършените проверки е установено, че А. А. не пребивава продължително в РБългария, а живее и работи в Л. и там има бизнес с кожени облекла, където живее със съпругата си и с нейната майка. А. А. е изготвил покани като процесната за още четири други афганистански граждани, които също са подали молби за издаване на визи. Установен е силен миграционен натиск от страна на граждани на А. със статут на продължително пребиваване, които от своя страна отправят покани за посещения на свои роднини. Преприетите действия са с цел да се придобие право на законно пребиваване на територията на РБългария а оттам – и на З. Европа, както и свободно придвижване в рамките на ЕС. Направен е извод, че се цели страната ни да се използва за транзитен пункт с цел миграция към страни от З. Европа, тъй като не се доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване.

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата на А. Ф. К. е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт.Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

Жалбата на Н. Рахими е недопустима и производството по нея следва да бъде прекратено. Това е така доколкото тази жалбоподателка не е адресат на оспорения акт.

По основателността на жалбата на А. К..

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, видно от заповед № 95-00-254/3.10.2011 г. на министъра на външните работи, както и заповед № Ав-02-101/30.12.2021 г. на посланика в Ислямска република И.. Заповедта е издадена в рамките на предоставените правомощия. Спазена е предписаната от закона форма. Заповедта е издадена както на български, така и на английски език – този, на който е подадена и молбата за виза.

Отказът е в достатъчна степен мотивиран. Действително, в него е посочен чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ, като е цитирана нормата. Посочено е също така, че са налице основателни съмнения за миграционен риск.

Мотивите на заповедта следва да се ценят съвместно с цитираното по-горе писмо от ДАНС, видно от което по процесното заявление е проведена съгласувателна процедура, като е дадено отрицателно становище по искането за издаване на виза.

Това становище е възприето и в оспорения акт.

Ето защо следва да се приеме, че тези мотиви, макар и лаконични, дават в достатъчна степен яснота относно формираната от ответника воля и мотиви за постановяване на отказ за издаване на виза.

Следва да се има предвид, че изводите на органа се базират и на констатирането на липсата на установени релевантни факти, поради което не биха могли да се изложат доказателства в тази насока.

При постановяването на оспорения акт ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила. Видно от събраните и обсъдени по-горе доказателства, жалбоподателят, на разбираем за него език, е имал възможност да опише целта и условията на своето пътуване, както и да представи доказателства в тази насока.

Ответникът е постановил обжалвания отказ с мотив, че са налице предпоставките на чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ (нова - ДВ, бр. 9 от 2011 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.): не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит;.

Предвид установеното по делото съдът намира, че следва да се направи извод, че са налице предпоставките на цитираната норма.

В този смисъл следва да се ценят събраните доказателства – така писмото от ДАНС по съгласувателната процедура.

Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод, че жалбата е неоснователна. Жалбоподателят, макар и формално да е спазил изискванията за издаване на исканата виза, не е успял по категоричен начин да докаже целта и условията на заявеното пребиваване, поради което и следва да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 10 ал. 1, т.17 ЗЧРБ. Същевременно, са налице доказателства, от които следва да се направи извод, че целите на пътуването са аразлични от заявените.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ф. К. срещу отказ за издаване на виза, вид „С“ от 16.11.2022 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], И., по молба от 3.8.2022 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по жалбата на Н. Рахими.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ:

